

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6814

гр. София, 09.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 09.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **4242** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от 24.07.2023 г. на кмета на Столична община, чрез юрк. Р. И., с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

В молбата се развиват доводи, че делото е без материален интерес, поради което адвокатският хонорар следва да се определи по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Постъпил е отговор от Д. И. П., чрез адв. Н., с който се изразява становище за неоснователност на молбата.

П. И. П. не изразява становище.

Съдът намира следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от активно процесуално легитимирана страна – участник в производството в качеството на ответник.

Материалният интерес на делото се определя от паричната оценка на защитаваното материално право, имащо имуществен характер. В случая страните спорят за материалния интерес над първоначално определения от органа размер на обезщетение, поради което материалният интерес намира израз в стойността на увеличеното обезщетение за отчуждения имот, т. е. изменената част на акта (друго би било положението, ако заповедта се отмени и не се присъжда обезщетение, но настоящият случай не е такъв).

По тези съображения съдът е приел, че материалният интерес е разликата между определения от съда размер и определения в оспорваната заповед - общо 43 600,16 лева (21 800,08 лева за всеки жалбоподател), поради което отчитайки този материален интерес, съдът е присъдил разноски за адвокатски хонорар, съобразявайки чл. 7, ал. 1, т. 3, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. В тази връзка не намира приложение разпоредбата на чл. 8 от Наредбата за минималните

адвокатски възнаграждения, което води до извод за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските.

По аргумент на чл. 249, ал. 3, изр. второ ГПК, вр. чл. 27, ал. 6, изр. последно ЗОС определението не подлежи на обжалване.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна молбата от 24.07.2023 г. на кмета на Столична община, с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: